

Светата челядь

На около километъръ и половина отъ Витлеемъ се простира малка долина. Тамъ подъ сѣнкитѣ на кичеста маслинова гора се издига простичка, почти парясана църква, посветена на ангела, който извести на пастиритѣ радостната вестъ за рождението на Спасителя. Църквичката е построена на полето, тамъ дето нѣкога, преди 1930 години — както разказва Писанието — „имаше пастири, които ношуваха въ полето и пазѣха нощна стража при стадата си, когато неочаквано при тѣхъ се яви ангелътъ и славата Божия ги осия“.

Всѣки би очаквалъ, че на такова свето мѣсто трѣбва да има издигнатъ голѣмъ паметникъ, а надъ грубата овчарска пещера — величественъ храмъ, украсенъ съ мраморъ и мозаика. Не. Църквичката е една проста катакомба, и пжтешественикътъ, който слиза по изпотрошенитѣ отъ времето стѣпала въ подземието, дълго не може да повѣрва, че се намира на такова свето мѣсто. Обаче тая църквичка, която на видъ изглежда като изоставенъ гробъ, има своя дълбокъ смисълъ. Нейната бедностъ ни напомня бедността на пастиритѣ, които първи се удостоиха да видятъ новородения Богъ.

— Но да отидемъ до Витлеемъ и да видимъ случилото се тамъ, за което ни извести ангелътъ